

- Καλημέρα σας κύριε διευθυντά.
- Καλημέρα κύριε υφιστάμενε.
- Μπορώ να σας κοιτώ στα μάτια; Το επιτρέπει ο νόμος;
- Δυστυχώς υφιστάμενε ή μάλλον ευτυχώς, δεν το επιτρέπει. Μέχρι το πηγούνι ορίζει ο νόμος κι αυτό σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Δεν φταίω εγώ υφιστάμένέ μου. Ο νόμος δεν σε θεωρεί ισάξιά μου. Εσύ μπορείς μόνο να με περιγράψεις.
- Ας πούμε, πώς σου φαίνεται το καινούριο μου πουκάμισο; Νομίζω ταιριάζει τέλεια με τη γραβάτα και φυσικά το άρωμα που φοράω.
- Μπορώ να σας απαντήσω κύριε διευθυντά ή μήπως θα παρανομήσω αν το κάνω;
- Φυσικά και μπορείς υφιστάμένέ μου. Μίλα ελεύθερα, δημοκρατία έχουμε. Όμως πρόσεξε σε παρακαλώ τι θα πεις! Με την ευκαιρία, δεν θυμάμαι. Αναπληρωτής είστε ή μόνιμος;
- Για την τελευταία εγκύκλιο που μας κοινοποιήσατε ήθελα να σας ρωτήσω.
- Αγαπητέ υφιστάμενε, η εγκύκλιος είναι του υπουργείου. Εγώ απλώς σας τη μεταφέρω.
- Συμφωνείτε με το περιεχόμενό της; Ω συγγνώμη, παραλίγο η ματιά μου να συναντούσε τη δική σας.
- Εννοείτε ότι συμφωνώ, αλλιώς δεν θα είχα τη θέση που έχω. Η δουλειά μου δεν είναι να διαφωνώ με τις εγκυκλίους του υπουργείου υφιστάμένέ μου αλλά να τις υλοποιώ.
- Βέβαια έχω απεριόριστη ελευθερία να διαφωνήσω με το μέγεθος και τη γραμματσειρά του κειμένου αλλά όχι με το περιεχόμενό της.
- Που ακούστηκε;
- Ένας καλός διευθυντής πρέπει στο εξής να είναι ένας τέλειος μάνατζερ, όπως σε μία επιχείρηση.
- Μα το σχολείο κύριε διευθυντή δεν είναι επιχείρηση.
- Δεν είναι; Και γιατί δεν είναι; Κακώς που δεν είναι. Πρέπει να γίνει. Γιατί να μη γίνει; Και προϊόν διαθέτει και εργαζόμενους και πελάτες.
- Νομίζω πως δεν είναι καθόλου έτσι.
- Έτσι ακριβώς είναι. Πάρε για παράδειγμα το δικό μου το σχολείο. Συγκρίνεται με εκείνο που βρίσκεται από την άλλη πλευρά των γραμμών; Δεν είναι καλύτερο; Όχι πες μου, δεν είναι;

- Τι εννοείτε; Σε τι είναι καλύτερο;

- Καλύτερο κτίριο, ας είναι καλά ο μπαμπάς με το χρωματοπωλείο. Καλύτερες κουρτίνες, ας είναι καλά ο μπαμπάς με το εμπορικό. Καλύτεροι πίνακες, ας είναι καλά η μαμά που δουλεύει στο Ίδρυμα Σοχράιν.

Δεν είναι τυχαίο υφιστάμενό μου που αυτοί οι γονείς έβγαλαν τέτοια παιδιά διαμάντια.

- Τα παιδιά παντού είναι παιδιά κύριε διευθυντή. Απλώς δεν έχουν όλοι οι γονείς την ίδια οικονομική δυνατότητα και την ίδια κοινωνική επιφάνεια.

- Όχι υφιστάμενε, όχι. Υπάρχουν παιδιά και παιδιά. Είδες τα δικά μας παιδιά τη συμπεριφορά που είχαν τώρα που πήγαμε εκδρομή στην Ισπανία;

- Όχι κύριε διευθυντή δεν είδα επειδή δεν ήρθα. Αλλά ούτε όλα τα παιδιά πήγαν. Αφήστε που αν βρισκόμασταν σε άλλη περιοχή...

- Ας έρχονταν, υφιστάμενε. Ας έρχονταν. Δεν τους το απαγόρευσε κανείς. Δημοκρατία έχουμε. Δε λες ευτυχώς που δεν ήρθαν; Θα χαλούσαν την εικόνα του σχολείου. Ενώ τώρα μάλλον θα πάρουμε το πρώτο βραβείο από την περιφέρεια για την παρουσία και τη συμπεριφορά μας.

Θα γεμίσουν οι τοίχοι του σχολείου βραβεία.

Λέω να φτιάξουμε και μια αίθουσα ξεχωριστή όπως έχουν και τα μεγάλα αθλητικά σωματεία.

- Κύριε διευθυντή παραφέρεστε νομίζω. Συγνώμη και πάλι αλληθώρισε το μάτι και έφτασε στη μύτη σας.

- Φτωχέ υφιστάμενό μου. Δεν μπορείς να καταλάβεις το όραμά μου και τα μελλοντικά μου σχέδια. Μιλάς με μάνατζερ φτωχέ μου, μιλάς με το μέλλον.

- Με το μέλλον μπορεί να μιλάω αλλά όχι του σχολείου κύριε διευθυντή μου. Αυτό δεν θα είναι το μέλλον του σχολείου όσο κι αν το επιθυμείς.

Φτωχέ διευθυντή μου! Στημένη λεμονόκουπα σε βλέπω να καταλήγεις και να λες ότι σου χρειαζόταν καημένε!

Σ.Σ

Εννοείται ότι η ιστορία είναι φανταστική. Κάθε ομοιότητα με την πραγματικότητα είναι συμπτωματική.